

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Синебок Лариси Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 255 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
28 жовтня 2020 року
№ 236-3(II)/2020

Справа № 3-201/2020(487/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Синебок Лариси Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 255 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Синебок Л.І. звернулась до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України

(конституційність) положення пункту 3 частини першої статті 255 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якими суд своєю ухвалою закриває провадження у справі, якщо набрали законної сили рішення суду або ухвала суду про закриття провадження у справі, ухвалені або постановлені з приводу спору між тими самими сторонами, про той самий предмет і з тих самих підстав, або є судовий наказ, що набрав законної сили за тими самими вимогами.

Автор клопотання вважає, що внаслідок застосування в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 17 червня 2020 року – положень пункту 3 частини першої статті 255 Кодексу порушено його конституційні права на життя, на працю, на судовий захист. На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, стосовно нього „судом здійсненна дискримінація... у сфері правосуддя та трудових прав“.

Синебок Л.І. зазначає, що оспорювані положення Кодексу є „незрозумілими“ та „суперечать принципу верховенства права, а саме таким його елементам, як юридична визначеність та легітимні очікування“, тому порушують вимоги частини першої статті 8, статей 21, 22, частин першої, другої статті 24, частини першої статті 55 Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання посилається на положення Конституції України, Кодексу, Кодексу законів про працю України, рішення Конституційного Суду України, Верховного Суду, а також на судові рішення у своїй справі, зокрема ухвалу Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя від 20 грудня 2018 року, постанови Запорізького апеляційного суду від 3 квітня 2019 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 17 червня 2020 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

Синебок Л.І. висловила також клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги та визнання її розгляду необхідним із мотивів суспільного інтересу.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

Остаточним судовим рішенням у справі Синєбок Л.І. є постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 17 червня 2020 року. Конституційну скаргу оператор поштового зв'язку прийняв для направлення до Конституційного Суду України 6 жовтня 2020 року, надійшла конституційна скарга 9 жовтня 2020 року. Тобто Синєбок Л.І. пропустила строк подання конституційної скарги.

Як вбачається з матеріалів справи, Синєбок Л.І. отримала повний текст остаточного судового рішення у своїй справі 1 серпня 2020 року, тому Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає за можливе поновити строк подання конституційної скарги.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо

неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Синебок Л.І., стверджуючи про невідповідність Конституції України положень пункту 3 частини першої статті 255 Кодексу, обмежується посиланням на норми Конституції України, Кодексу, Кодексу законів про працю України, рішення Конституційного Суду України, Верховного Суду та фактично висловлює незгоду із судовими рішеннями у своїй справі. Однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Синебок Лариси Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 255 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

